Lovsång

TIDNINGEN LOVSÅNG GES UT TRE GÅNGER PER ÅR AV DAVID MEDIA #2 2004 PRIS 29 KR

Lovsång i husgruppen

[Praktisk undervisning från Hasse Falk-Jacobsen, Köpenham Vineyard sid 6]

Lovsångstrend skadar kyrkan?

[Charlie Peacock höjer sin röst sid 10]

Ropa från hjärtat

[Viola Grafström, aktuell med sin första svenska skiva sid 4]

2 maj 2004
29 kronor
davidmedia

Get yourself CONNECTED!

HILLSONG LONDON
Grymt svängig lovsång! Svenske Jonas Myrin är en av lovsångsledarna!

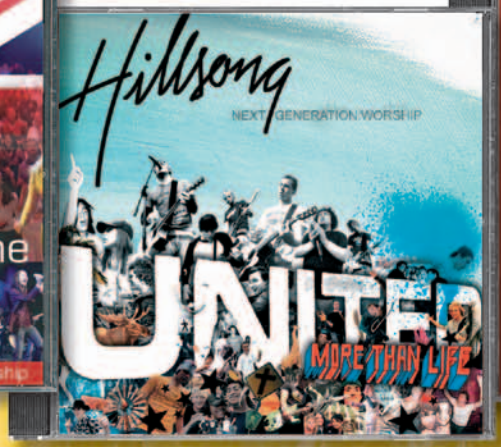

UNITED LIVE
Suverän, ny, fräsch och röjig lovsång ifrån Hillsongs United Live!!

THE CHRIST
Nära, intimt och betagande vackert! I klass med City on a Hill!

149 KR!

WOW WORSHIP
Dubbel-CD med det bästa lovsångerna just nu!

PASSION HYMNS
Psalmer på ett sätt du aldrig hört dem förut, med folket bakom Passion skivorna!

89 KR!

REBECCA ST JAMES
Liveinspelad lovsångsskiva till kanonpris!

Gratis nyhetsbrev om kristen musik!
Anmäl dig nu på Connection Online.

CONNECTION ONLINE.SE

KÖP SKIVORNA PÅ WWW.CONNECTIONONLINE.SE *ELLER* I DIN MISSIONSBOKHANDEL.

Den lidande kyrkans lovsång

Sen nåt år tillbaka prenumererar jag på ett nyhetsbrev från Martyrkyrkans vänner[1]. En förening som grundades 1982 för att hjälpa kristna som lider för att de bekänner Jesus som sin herre. I början väckte breven obehag och gav mig dåligt samvete. Men med tiden har detta brev, som mailas ut en gång/vecka, blivit allt mer betydelsefullt för mig.

I mitt arbete är datorn oumbärlig. Utan dator skulle jag inte kunna sitta i Umeå och arbeta. Jag får i snitt 50 e-postmeddelanden per dag. Eftersom vi är ett musikbolag består mycket av vårt liv av krass affärsvardag. Ekonomin måste fungera. I vårt fall handlar det om att sälja lovsång på skiva, video och Dvd, böcker och noter. Som distributör företräder vi även utländska bolag som verkar på en betydligt större marknad än lilla Sverige. Nya skivor marknadsförs med affischer, annonser och broschyrer i 4-färg. Bolagens reklamansvariga tar till ”storord”:

”…de bästa lovsångerna någonsin”, ”en av världens mest smorda lovsångsledare”, ”packad med lovsångshits”. Ja så kan det låta när kampen om de kristna skivköparna ska vinnas.

Mitt i denna dagliga kamp för ekonomi, lovsång och trovärdighet ploppar e-postbrevet från Martyrkyrkan upp på min skärm. Plötsligt förflyttas jag till en verklighet av förtryck och övergrepp i fjärran länder som Kina, Vietnam, Pakistan, Nigeria. Listan är lång. De korta referaten är sakliga och osentimentala men det är berättelser om kristna som dagligen riskerar livet för sin tro. ”För dessa våra syskon är påskens lidande någonting mycket konkret. Låt oss komma ihåg dem i våra böner”[2].

Kontrasten till min verklighet är enorm. Hur ska jag kunna förstå? De som sett filmen The Passion of the Christ kanske (för en tid?) lättare kan identifiera sig. För mig, som dessutom arbetat 20 år i den kristna ”underhållningsindustrin”, är vardagslivet inte lidande och förföljelse utan en kamp mot evangeliet som en ”må bra-kur”, en ”nallebjörn” att krama när livet känns tungt. I vår välfärdsteologi reduceras Gud till en leverantör av upplevelser. En försäkring, inte bara för det kommande livet utan också för det goda livet på jorden. En kultur där påsken blir mer ägg än kors.

Mitt möte med lovsången blev ett Gudsmöte. Min ljumma ”kristna” livsstil fick sig en rejäl knäck i ”ljuset av Hans–ära och makt”[3]. 10 år senare kämpar jag än en gång för att behålla min fokus på Gud. Så lätt det är att lovsången blir ett sökande efter upplevelser, en må-bra stund där vi känner Guds närhet och omsorg. Det handlar mer om mig, inte om Honom, och ”biprodukterna” av lovsången blir det centrala. En snabb koll på våra lovsångstexter visar att vi helst sjunger om Guds godhet, om att han regerar, att han förtjänar tillbedjan och om det märkliga i att vi får komma till honom som vi är. Allt detta är sant och riktigt. Men var finns desperationen, klagan över att livet är så hårt, sångerna som luktar kallsvett och som ropar ut: Gud, skynda till min hjälp? Är det sånger som vi i väst inte kan skriva? För att det är en verklighet som vi inte känner? Jag vet inte vilka sånger som sjungs i Kina och Burma men jag anar att de påminner mer om det som psalmisten David skrev än det som ges ut i Davids Hjärta. ”Om dagen sänder Herren sin nåd och om natten är hans sång hos mig, en lovsång till mitt livs Gud. Jag vill säga till Gud, min klippa: ”Varför har du glömt mig, varför måste jag gå sörjande, ansatt av fiender?”[4]

Egentligen behöver vi inte mer lovsångsskivor. Lyssna inom dig efter lovsångstonen från de som kommer ur den stora bedrövelsen, som ”vunnit seger över vildjuret” [5] och som sjunger: ”Stora och underbara är dina gärningar… Vem skulle inte frukta dig Herre och prisa ditt namn?[6] Det är en lovsång som levs mer än den sjungs. Den sjöngs av Paulus och Silas i fängelset i Filippi och den sjungs dygnet runt av människor världen över som vägrar böja sina knän för någon annan än Jesus Kristus ”som är upphöjd över allting för att alla knän skall böja sig”[7]. Och be för alla dessa som ”för Kristi skull har fått nåd, inte bara att tro på honom utan också att lida för hans skull”[8].

Lars Petersson

[1] Börja prenumerera (kostar inget) så skicka en e-post till mkv@kolumbus.fi [2] Veckorapport 13/2004 från Martyrkyrkans vänner [3] Strof ur sången Fäst dina ögon på Jesus av Helen Hemmel—© Scripture in Songs [4] Ps. 42:9-10 Från Folkbibelns översättning. [5] Upp. 15:2 [6] Upp. 15:3-4 [7] Fil 2:6-10 [8] Fil 1:29

Davids Hjärta är en lovsångsresurs som kommer ut tre gånger per år. Varje paket innehåller: CD, Noter, Text/ackordblad, Overheadblad och Tidningen Lovsång. Allt detta för endast 319 kr/paket inklusive frakt. Vill du prenumerera? Kontakta oss på Tel 090-71 57 30, Fax: 090-71 57 31 Epost: info@davidmedia.se Ansvarig utgivare: Lars Petersson. Redaktion: Lars Petersson, Erik Tilling, Ralf Elo. Grafisk form: Ralf Elo. Davids Hjärta ges ut av David Media AB.

davídmedia

Jag höjer min röst och ropar

Viola Grafström stod på de stora lovsångsscenerna i USA och gjorde skivor som sålde bra. Men på vägen blev det tomt. Nu kommer hennes första skiva på svenska, Jag höjer min röst och ropar, som föddes när hon tvingades ompröva sitt liv. Viola Grafström har hunnit uppleva mycket. Efter ett hektiskt liv som lovsångsledare med turnéer i både USA och England har hon nu landat i lilla Horla, som ligger en bit utanför Alingsås. Det är först i det nya lugnet och stillheten som lusten att skapa musik har återvänt.

– Jag har inte velat stressa fram något. För mig har det varit viktigt att få vila och där har jag återfunnit min gemenskap med Gud, säger hon.

Hon var på väg att förlora något väsentligt under sin internationella lovsångskarriär. Trots att hon arbetade med lovsång på heltid, gav ut skivor på Kingsway Music och skrev uppmärksammade sånger som We bow down växte en saknad.

- Jag såg baksidorna av denna tjänst, det kändes nästan som att lovsången tog över Guds plats. Det stämde inte för mig, men det bara rullade på. Jag såg också hur lätt det kan vara att manipulera som lovsångsledare från scenen och skapa något som inte Gud har tänkt. Jag ville ifrån det, säger hon.

När hennes pappa blev sjuk för fem år sedan bestämde sig hon och hennes man för att flytta tillbaka till Sverige efter att ha bott utomlands ett antal år. Den omställningen var inte helt enkel.

- Det blev en tid av tystnad, men nu kan jag också se att det nog har varit min bästa tid, säger hon.

- När jag kom hem var jag ganska slut och nästan tvungen att hitta tillbaka till Gud. Nu bor vi på landet med rådjur utanför knuten och det har blivit ett helt annat liv. Det är under denna period av sökande och nyorientering som en ny ton kommit till.

Jag höjer min röst och ropar är en personlig skiva och alla låtar utom en har hon skrivit själv. För första gången sjunger hon helt på svenska på ett album.

– Det gör att texterna kommer närmare mig. Mina texter är nog också väldigt intima, det känns mer naturligt för mig. Min tillbedjan och mitt språk till och om Gud har nog blivit mer avklätt med åren, säger hon.

Tonen från hjärtat

Tiden utomlands har inte bara gett henne negativa erfarenheter. Hon har också lärt sig mycket. Den sista skivan på Kingsway Music producerades av Kevin Prosch, som hon ser som en förebild.

- Den skivan var inte så mycket jag eftersom jag inte hade så stort inflytande över den. Men av Kevin Prosch lärde jag mig att själva tillbedjan är det viktiga och att tonen från hjärtat hörs mer än att det ska låta vackert, säger hon. Det är en lärdom som hon lever i nu. Viola tycker inte längre hon behöver följa ett visst mönster utan kan gå den väg som Gud visar henne.

- Jag tror det är svårt att sätta mig i ett fack eftersom jag är öppen för väldigt mycket. Jag längtar mer att lära mig höra Herrens ton inom mig och våga följa den, säger hon.

Den nya skivan spänner över flera musikstilar, som modern lovsång, bluegrass och psalmer. Hon ville ha den bredden eftersom hon känner att lovsångsmallen blivit väl trång de senaste åren.

- Lovsång har blivit en egen musikstil. Den har nästan blivit ett andligt språk som vi använder oss av för att låta religiösa, säger hon.

- Tänk att få skapa utrymme för människor att närma sig Gud på olika sätt. Vi människor är ju väldigt olika. Alla troende bär på en ton av himlen inom sig och därför är unika var för sig i hur vi tillber. Jag tror att Gud vill att vi ska ge vidare av den tonen.

Vissa delar av det kristna musikarvet tycker hon håller på att dränkas av den moderna lovsångsfloden. Själv älskar hon gamla psalmer.

- Det har nästan helt glömts bort att psalmer också är lovsång. Kanske att jag kan med skivan föra ihop olika generationer och visa att unga kan tillbe genom psalmer, och äldre genom ny lovsångsmusik. Hon tycker att de gamla psalmerna har något som saknas idag - kärnfulla texter som håller i längden.

Till nya skivan skrev hon psalmen ”Vid Guds hjärta är jag buren”. Melodin kom till henne i bilen på väg till studion. Texten skrevs senare i studion när hon kom fram.

- Det går ofta till så att jag hör en melodi inom mig och ibland även texten. Om jag sätter mig ner och tänker att jag ska skriva en sång fungerar det inte alltid. En sång som hon fick kämpa mer med var hennes egen We bow down. Att skriva svensk översättning till den krävde lite arbete. Trots att den är enkel kändes svenska språket lite fattigt för henne. ”Jag böjer mig” fick den heta till sist.

Alla kan tillbe

Att arbeta med svenskar under produktionen tycker hon gett skivan en slags svensk ådra. Hon säger också att hon känner sig stolt över att få arbeta med David Media.

- Hos David Media känns det som det är mer hjärta än business, och det är nästan första gången som jag känner det.

Nu hoppas hon att skivan ska tas emot väl. Kanske att hon kan bidra till att lovsången i kyrkorna inte blir för likriktad. Själv tycker hon att lovsångsledarna har ett stort ansvar för det.

- Vi som leder lovsång skulle nästan behöva be om ursäkt till de äldre för att vi missbrukat det musikaliska arvet. Idag är det nästan bara ungdomar som kommer när det är lovsång i kyrkan, men vi behöver bredda och förnya tanken om tillbedjan så att de gamla kommer tillbaka. Alla kan tillbe tillsammans. Där kan lovsångsledare skapa en tillåtande miljö, säger hon.

Det finns andra områden där hon också tycker att lovsångsledarna har ett ansvar. Hon uppmuntrar gärna kvinnor att ta steget ut och leda i tillbedjan. Det är många som längtar att få göra det, enligt Viola, men få tillfällen ges dem.

De flesta större lovsångsartisterna både i Sverige och utomlands är idag män, och Viola har stundtals känt sig ensam som kvinna.

– Det har inte funnits så mycket uppmuntran för kvinnor, och jag tror många är rädda och jämför sig med killar. Det är viktigt att bejaka de gåvor som finns hos alla och även ge kvinnor utrymme att leda i tillbedjan, säger hon.

- Trots allt börjar jag se en förändring. Vi blir inte en hel kropp och tonen av Honom blir aldrig riktigt hel förrän vi upptäcker det unika i att vi alla är bärare av denna skatt som är ursprunget till all vår tillbedjan.

JONATAN SVERKER

Kort om Viola

Född i Södertälje: Uppväxt i Järna. Gift med Torbjörn sedan 21 år tillbaka. Bor ute på landet tillsammans med katterna Sylvester och Stallone. När hon inte är ute och sjunger arbetar hon med äldre på ett äldreboende.

Ålder:	42 år
Bor:	Alingsås
Bästa årstid:	Sommar
Favoritmat:	Thai-mat
Lyssnar helst på:	Fågelsång
På nattduksbordet:	Philip Yanceys bok Med nådens ögon, inredningstidningar
Favoritsport:	Cykling
Senaste film:	The passion of the Christ
En person jag beundrar:	Moder Theresa
Semestermål:	Israel

Lovsång och tillbedjan i husgruppen

Hasse Falk-Jakobsen

För en tid sedan hade jag ett samtal med en av lovsångsledarna i församlingen. Han beskrev hur han under en tid hade upplevt en större öppenhet och en tilltagande intimitet i lovsången i hans husgrupp. Han önskade att detsamma skulle hända på gudstjänsterna. Jag blir väldigt glad när jag hör något sådant. Ofta verkar det som om tillbedjan betraktas som något mindre viktigt i en husgrupp eller bönegrupp, och att det är mindre inspirerande att tillbe där än när hela församlingen är samlad till gudstjänst.

Jag vill påstå att just husgruppen eller bönegruppen är en plats där man med fördel (på ett bättre sätt) kan utveckla olika aspekter av lovsången, som kan ha en positiv inverkan på varje enskild medlems egen tillbedjan, och även på tillbedjan i församlingen som helhet.

Samtidigt tror jag inte att man rakt upp och ner kan överföra alla delar av husgruppens lovsångelement till lovsången i gudstjänsten, eller tvärt om. De är två egna storheter med samma värderingar men med olika uttryck.

Jag vill nu försöka beskriva några aspekter av lovsång och tillbedjan som jag menar att man med fördel kan arbeta med i husgruppen.

1. Man är färre människor, som känner varandra bättre

I en smågrupp är man relativt få människor, ofta någonstans mellan fem och femton personer. Detta kan påverka lovsången och tillbedjan på ett positivt sätt, till exempel i en större frihet och intimitet.

I en växande församling är det viktigt att ta hänsyn till gäster och ”nya ansikten” när man leder lovsång på gudstjänsterna. Det innebär att man kanske måste göra avkall på vissa improviserade sidor av lovsången för att ge sökande människor en chans att kunna delta och växa i sin personliga tillbedjan. I praktiken känns det som att man begränsar sig själv som lovsångsledare eller lovsångsteam. Det är aldrig skönt att tvingas begränsa sig själv i sitt personliga uttryck men ibland kan det vara nödvändigt att köra 60 kilometer i timmen istället för 120, om nya människor ska ha en chans att kunna ”hoppa på tåget”.

I husgruppen känner man varandra bättre. Även om det finns nya människor med, så är samlingen betydligt mindre och det ger möjlighet att uppleva en

För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.”

(Matt 18:20)

större trygghet inför varandra, vilket ger en djupare upplevelse av frihet.

2. Det är en bättre plats att experimentera på

Eftersom man är få som lovsjunger i husgruppen är det inte nödvändigt att ha ett fullt lovsångsband eller någon ljudanläggning. Detta innebär att man kan ge större plats till varje enskild individ att uttrycka sig spontant (kanske också profetiskt) och man kan varva bön och lovsång mer fritt än i en vanlig gudstjänst.

3. Det är lättare att anpassa lovsången så att den passar vars och ens/deltagarnas behov

I en gudstjänst kan det lätt sluta i anarki, om alla skulle ha möjlighet att bestämma repertoaren. Men lovsången ska ju vara tillbedjan av Gud, inte en önskekonsert. I husgruppen är man färre, och ofta söker sig människor till den grupp där de upplever samhörighet och där de har gemensamma referensramar. En fördel är att man bättre kan ta tillvara de olika deltagarnas önskemål om att sjunga vissa sånger.

4. Det är ett bra sammanhang att "öva sig" som lovsångsledare, musiker eller sångare

Husgruppen är ett mycket bra sammanhang att upptäcka nya sångare och musiker till lovsångsteamet i församlingen. Man kan upptäcka på förhand om en person har integritet i förhållande till lovsångstjänsten, om de redan innan är aktiva i lovsången i husgruppen.

Praktiska tips

För att detta inte bara ska vara teoretiska reflektioner så vill jag avsluta med att ge några praktiska tips som jag tror kan vara till hjälp när det gäller att stärka och utveckla lovsången i husgruppen

- Var uppmärksam på att sångerna kan upplevas mycket höga, när man sitter i en mjuk soffa med ett enda instrument som ackompanjemang, jämfört med gudstjänsten då alla står upp och man har ett helt band. Transponera gärna till en lägre tonart.
- Vissa sånger lämpar sig bäst att spelas med fullt komp och kommer inte att låta bra när man har en helt akustiskt sättning. Utelämna eventuellt sådana sånger.
- Om ingen i husgruppen kan spela gitarr så kan man sätta på en CD och sjunga till den. Det förutsätter naturligtvis att man inte har översatt sången på CD:n till ett annat språk, eftersom det skulle bli ganska förvirrande.
- Om man har barnfamiljer i husgruppen kan det vara en fördel att planerar lovsångsstunden med hänsyn till barnen. Detta kan påverka både valet av sånger och längden på lovsångsstunden.
- Om det är svårt att få folk att sjunga, behöver det inte nödvändigt vis vara ett problem. Om några är blyga så är det viktigaste ändå att de har hjärtat med i tillbedjan.
- Om det är kyrk-ovana människor med i husgruppen, bör man försöka förklara vad det är som händer och varför vi lovsjunger.
- Som husgrupp har man sällan tillgång till Powerpoint eller overheadprojektor i hemmet. Det är därför en bra idé att göra i ordning ett sånghäfte – gärna ett som är lätt att uppdatera med nya sånger.
- Som lovsångsledare i husgruppen är det viktigt att man lever med i församlingens liv – inte minst gudstjänsterna. Detta handlar dels om personlig integritet, dels om att följa med i vad Gud gör och talar profetiskt till hela församlingen. Man lär sig också alla nya sånger och kan använda dem i husgruppen. På så sätt kommer tillbedjan i husgruppen att ha bättre möjlighet att utvecklas i takt med hela församlingen, och husgruppen kommer att känna sig som en del av en större gemenskap på detta viktiga område.
- Som lovsångsledare i husgruppen är det viktigt att lära sig församlingens repertoar och hålla sig uppdaterad med nya sånger. Men det är inte alltid tillräckligt att bara höra sångerna på söndagarna. Sök hjälp och vägledning hos mer erfarna musiker, om det är nödvändigt. I vår församling inbjuder vi lovsångare från husgrupperna att vara med på repetitionerna i våra lovsångsteam, om de har lust. Förutom det arrangerar vi workshops, där vi fokuserar på den musikaliska sidan av att lära sig nya sånger, ackord, rytmer och så vidare. På så sätt försöker vi utrusta husgruppernas lovsångsledare.
- Det är viktigt att vi i husgrupperna regelbundet undervisar och talar om våra värderingar när det gäller tillbedjan. Att vår stil är avslappnad och informell upplever jag som en styrka, men också som en potentiell svaghet, om vi inte regelbundet påminner varandra om hur stort det egentligen är att vi kan möta vår Skapare i tillbedjan.

I lika hög grad som vi arbetar med att utveckla lovsången på gudstjänsterna bör vi arbeta med lovsången i husgrupperna, med hänsyn tagen till dess speciella möjligheter och begränsningar. Gör vi det, tror jag att det kommer att uppstå en synergi mellan husgrupp och gudstjänst som kommer att få den enskilde att utvecklas och fördjupas i sin tillbedjan. Och förhoppningsvis kommer vår lovsång också att vara till välsignelse för den Herre som tillbedjan är riktad till!

Av Hasse Falk-Jakobsen (pastor och lovsångsledare, Köpenhamn Vineyard)
Översättning: Ulf Jämterud
© Vineyard Music Nordic

Camilla recencerar

Camilla Olsson är lovångspastor i den unga, dynamiska församlingen Charisma i Höör, Skåne. En församling med ett rikt musikliv där lovsången är högt prioriterad. Charisma har släppt två rosade skivor, Tro (maj 2002) samt alldeles nya "Allt jag behöver" (feb 2004). Camilla är också en uppskattad låtskrivare och "mamma" till omtyckta och flitigt sjungna lovsånger som Abba Fader, Du ensam är Gud och Evige Far.

Passion
Living with a purpose #1
Karisma/Naxos

Från Passion-gänget i Stockholm Karisma Center kommer en mycket välproducerad platta med en hög kvalitet i såväl musiker som låtar.

#1 är deras andra skiva som med ett ungdomligt soul-pop sound leder lyssnarna in i lovsång och tillbedjan på ett fräscht sätt. När jag hörde skivan första gången kände jag "wow, den måste jag ge bort till mina grannar som inte är frästa". En utmärkt skiva att evangelisera med för ungdomar.

Bland mina favoriter på skivan är låten Passion och We talk about Jesus som är oerhört medryckande. Även God oh Yeah är en riktig höjdare. Låtarna håller hög kvalitet i såväl text som arrangemang. Ett minus är att låtarna är svåra att använda för de som inte har ett stort fett band att tillgå. Men å andra sidan behöver ju inte alla skivor ha den funktionen.

Fortsätt att skriva utländsk kristen musik, men glöm inte att köpa svenskt! Vi behöver uppmuntra alla som sysslar med kristen musik i Sverige genom att köpa massvis med skivor. Och i detta fallet med en skiva av denna klass är det inte svårt att säga: Köp den!

Hillsong London,
Shout God´s name
Hillsong

Hillsong London är en expansiv församling som redan har passerat 2000 pers i mötesbesökare och som nu debuterar med sin första liveplatta, i sann Hillsong-anda. Kvaliteten, passionen, lovprisningen och tillbedjan känns igen från modersförsamlingen även om det finns ett eget London-sound.

Den svenske (!) lovsångsledaren Jonas Myrin leder oss igenom ett fräscht material på ett passionerat sätt. Han backas upp av duktiga musiker och sångare. Titelspåret Shout God´s fame som är skiven av Jonas och London-gänget är en riktig höjdare och jag tycker att de gör den bättre än den version som finns på Hillsongs Hope-platta. En låt som jag älskar är Centre of my life som leder dig i en tillbedjan med fokuset på Jesus! Skivan innehåller även några låtar från Hillsongs tidigare skivor vilket jag tycker är till skivans nackdel, eftersom man har hört de förut. De gör dessutom en mycket bra version av History Maker, men det är en låt som har varit inspelad på tillräckligt många plattor, enligt min smak. De låtar som jag fastnar för är deras egna låtar. Men med de reservationerna kan jag varmt rekommendera skivan!

Det ska bli spännande att höra mer från Hillsong London. Är du ett Hillsong-freak- köp den! Har du inte en Hillsong-skiva hemma- låt detta bli din första!

Tommy Walker
Make it glorious
Hosanna/Integrity

Tommy Walker, en riktig veteran inom den amerikanska lovsången och en skicklig låtskrivare, har gett ut ännu en platta med tolv låtar, de allra flesta helt nyskrivna. En skiva som även den har mycket hög kvalite med ett gäng duktiga musiker och sångare.

Skivan har ett gospel-sound med den klassiska svarta gospel-kören som backar upp med feta välproducerade körarr, som i min smak ibland kan bli lite för bra. Men det är en skiva som man blir mycket glad av och som är en njutning både musikaliskt och andligt att ta del av.

Jag älskar anden och innerligheten i de lugna tillbedjans-låtarna som kryddas av ytterligare någon solist.

Skivan har ett varierat låtmaterial som, med undantag av en låt är skrivet av Tommy Walker själv, innehåller afrikanska rytmer och soul , även om gospel-soundet är det dominerande. Det är en skiva som man blir mycket glad av och som är en njutning både musikaliskt och andligt att ta del av.

Till mina favoriter… Lord I run to you är en fantastisk sång som handlar om att förtrösta på Gud med text inspererad utifrån psaltaren.

Textinnehållet i skivan är varierande och innehåller vackra formuleringar.

Jag har inte lyssnat så mycket till Tommy Walker tidigare men upplevelsen efter att ha tagit del av denna plattan ger mersmak!

PROFILEN: CHARLIE PEACOCK

Kan man älska lovsång och ändå vara bekymrad av den trend av modern lovsång som idag sveper över världen? Och kan man hävda att lovsång som musikalisk genre skadar kyrkan? Ja. I alla fall om man heter Charlie Peacock, har arbetat inom den kristna musikbranschen i tjugo år och nyligen givit ut boken "New way to be human". Han har nämligen en större vision för såväl lovsång, kristen musik och en kristen närvaro i kulturen än vi hittills har sett bli verklighet.

Som producent har han blivit utnämnd av branschorganet Billboard Magazine till en av de 500 mest betydelsefulla inom musikvärlden och hans låtar har spelats in av alla möjliga från dc Talk till Amy Grant. Idag balanserar Charlie Peacock dock med ena foten i närmast pastorala funktioner (bibelstudier i sin hemförsamling Christ Community Church i Franklin, TN och undervisning från sin nya bok) och den andra i musiken. Som en ledstjärna för allt sitt skapande har Charlie Peacock alltid haft den reformerta devisen Coram Deo, att leva hela livet inför Guds ansikte. Under denna titel gav han också ut en serie lovsångsskivor i början av nittiotalet, långt innan dagens trend tog fart. Och trots hans stora kärlek till lovsång och musik där livet tillsammans med Gud tar sig uttryck,

Coram Deo
– leva livet inför Guds ansikte

är han bekymrad över det han ser i den kristna musikbranschen idag, där ett av problemen är att man inte har råd att göra musik som är ärlig. I stället kopieras det koncept som visar sig vara framgångsrikt.

- Det pratas hela tiden om att det inte finns någon musikstil som är ”kristen” utan att den kristna musiken spänner över alla olika genrer. Men det finns trender och folk har hela tiden en tendens att röra sig mot ljudet av applåder. Det som går hem är det som folk kopierar.

På senare år är det inte minst det som brukar kallas ”den moderna lovsångsmusiken” som har utvecklats till en riktig trend, där snart sagt varje artist med någorlunda karriär har lanserat sitt eget ”worship”-projekt, samtidigt som möjligheterna att göra annat än lovsång har minskats drastiskt pga ekonomiska prioriteringar.

- Med framväxten av lovsångsmusiken, som på något sätt kom att slå ut den utveckling vi hade mot att fler och fler skrev sina sånger utifrån allt de upplever i livet, men till Guds ära, har vi också fått en polariserande effekt. Den har gjort att konsumenterna och de som sitter på avgörande positioner i branschen tror att det bara är lovsångsartister som är hängivna i sin tro och i sina liv. Och de andra artisterna, som sjunger om allt möjligt i livet men utifrån ett kristet perspektiv, ses inte som alls lika trovärdiga, autentiska eller ”andliga”.

Det skulle naturligtvis vara illa nog om denna uppfattning drabbade ett antal artister och musiker som vill väl med sin musik, men som missförstås av ett stort antal kristna skivköpare. Värre ändå, menar Charlie Peacock, är dock att missförståndet i botten endast är ett uttryck för att många kristna, även hängivna sådana, lever med en världsbild där livet är uppdelat i olika delar, varav ”det kristna livet” är en sådan del…

- När man pratar om lovsång idag, så pratar vi ju om en musikalisk genre i stället för om en lovsång som täcker hela livet, en livsinriktning där varje ögonblick av varje dag är fylld med en ärlighet inför Gud och upphöjelse av Honom. Och där man finner all sin glädje och tillfredsställelse i Honom.

- Med ordet ”lovsång” skapar vi i stället ofta en falsk kategorisering av livet. Det är förmodligen det som skadar kyrkan mest i allt detta. Människor tror att deras lovsångsliv består av de tillfällen på onsdagkvällar eller söndagmorgnar då man lovsjunger i kyrkan eller stunderna i bilen då de kan lyssna på en cd – i stället för att se hela livet som sin lovsång. Bryr man sig om den här utvecklingen måste man om och om igen poängtera att detta är vad lovsång bör handla om. Om man inte påminner sig om det, kommer många hela tiden återgå till en uppdelad syn på livet, eftersom det är så man fungerar som konsument och man konsumerar lätt ”religion” på samma sätt som allt annat.

Själv vill Charlie Peacock se livet som en ständigt pågående gudstjänst, där även de små vägvalen i vardagliga frågor får reflektera hans längtan efter att vara en lärjunge och efterföljare till Jesus. Just de orden använder han också, väldigt medvetet, i stället för att benämna sig själv som en ”kristen”. Det ordet tycker han har mist mycket av sin mening och påminner för mycket om ett passivt ställningstagande i stället för en helhjärtad överlåtelse till Gud, som förvandlar och förändrar livet hela tiden. Det är också något som han beskriver i en av de två helt nya låtarna på hans jubileumsskiva ”Full circle” som nyligen släppts i Sverige: ”Follow me to the ends of the world / come and see how my kingdom works / it’s time to bring the world good news / Hear the voice of Jesus calling me, calling you…to be the word and work of God in the world.”

- Låten ”God in the world” handlar om att det jag vill med min musik och mitt liv är att vara en del av Guds verk i världen oavsett om jag rider på en våg av popularitet eller försvinner in i bakgrunden någonstans. Det handlar om att leva ut Guds ord och vara Hans verk i världen och att gå upp varje morgon och vara trofast gentemot den kallelsen.

En bättre definition av riktig lovsång kan bli svår att finna.

Kaj Forsberg är frilansskribent med ett speciellt intresse för kristen musik och kultur.
Sitt andliga hem har han i Pingstförsamlingen i Sollentuna.

Charlie Peacock Diskografi

- Lie down in the grass (1984)
- Charlie Peacock (1986)
- The secret of time (1990)
- The west coast diaries vol I-III (1990)
- Love life (1991)
- Everything that’s on my mind (1994)
- Strangelanguage (1996)
- In the light (the best of…) (1996)
- Kingdom come (1999)
- Full circle (2004)

Charlie Peacock böcker:

- At the crossroads (1999)
- New way to be human (2004)

Se på fåglarna

”Se på fåglarna på jorden hur dom får oss att skämmas. Dessa små skapelser, om man studerar dom när dom sjunger kan man ibland undra hur så mycket ljud kan komma ur en sådan liten kropp. Se hur dom kastar sig helt in i musiken och tycks smälta sig själva in i sången. Se hur deras vingar vibrerar, deras strupe pulserar, och varje del i deras kropp jublar över att få falla in i flödet. Det är så vi är kallade att tillbe vår gud.”
C.h Spuregon

Se på dessa små varelser. Faktiskt är det så att dom vet inte av något annat än att tillbe Honom. Hela deras existens, allt vad dom är, pekar bara på En, sin skapare.

”När Jesus kommer inridande i Jerusalem börjar hela lärjungaskaran i sin glädje och med hög röst lova sin Gud. De säger: välsignad är Han som kommer, konungen i Herrens Namn. Frid vare i himmelen och ära i höjden”.

LUK 19:40

Några tycker inte om det dom hör och säger till Jesus: ”förbjud dina lärjungar att ropa så”. Han svarar: ”jag säger er, om dessa tiga, skola stenarna ropa”. *Tonen är nedlagd en gång för alla*! Hela skapelsen vittnar om Honom. Därför står vi alla utan ursäkt. Vi är alla skapta att för alltid tillbe Honom med våra liv. Vi är också genom skapelsen bärare av tonen från Honom själv av denna enda anledning, att göra Honom känd. För att komma in i Guds rike måste vi som bibeln säger, bli födda på nytt. Genom Jesus ändras vår färdriktning. Förlåten som har skylt vårt hjärta och hindrat vår gemenskap med den levande Guden är nu borttagen. Nu behövs inte längre en överstepräst som får gå in i det allra heligaste för vår skull. Genom Jesus har vi nu alla fått fritt tillträde. *Nu behöver vi inte längre tillbe på avstånd!* Nu får vi komma Honom nära. ”Jag har kommit för att ni ska ha liv” säger Jesus, inte för att återupprätta en ny religion. Har vi kanske missat något på vägen i vår strävan att hitta fram till Gud. Försöker vi skapa en ny religion snarare än en relation? Väljer vi på grund av rädsla och fruktan att fortsätta att tillbe på avstånd? Jag minns tydligt när jag som 17 åring fick uppleva det man kallar frälsningen. Det var känslan av att ha varit död men kommit till liv. Jag var starkt berörd och ville som alla ”nyfrälsta”ut och ”vinna världen” för Gud.

Mycket av mina första år var mest fyllt av prestation och av hur ”andlig” jag var. Trots min genuina längtan efter Gud blev nog bevisen på min kärlek till Honom många gånger ganska ytliga. Jag polerade bra på mitt yttre, men mitt hjärta var långt ifrån Herren. Jag lyckades bygga upp en fin andlig fasad men inuti var jag som ett korthus. Mitt i allt detta verkade nåden i mig. Långsamt och ibland med väldigt smärtsam hand började Herren klä av mig all min så kallade andliga klädnad i utbyte mot något bättre. Mina murar fick falla. Allt det som jag hade trott var andligt. Allt som blivit min trygghet fick rasa. Överallt hörde jag människor tala om att vara sann kristen var lika med att var en stark kristen. Hur skulle annars människor kunna se att vi hade något. Jag kände mig inte stark. Snarare svag och ensam, övergiven och mest av allt, väldigt ”naken” (I början en mycket obekväm känsla). Det var en lång tid ensam med Gud. Tvivel och fruktan blandat med uppror avlöste varandra men Guds nåd fortsatte att verka.

”Jag vill att du ger av det du har” tyckte jag att Han sa. Vad då har? tänkte jag. Jag har ju inget att ge. Du har ju Mig sa Herren. Du är bärare av en ton. En ton av Himlen. Lev ut den just nu, sjung den så att alla kan höra. Gör mig känd bland folken. Jag gav dig sången. Jag gav dig livet. Det är min gåva till dig.

”Denna skatt har vi i lerkärl för att den översvinnliga kraften skall befinnas vara guds och icke något som kommer från oss” 2 KOR 4:7

”*Gud är inte vidrörd eller imponerad av vår tillbedjan förrän våra hjärtan är vidrörda och imponerade av honom*”

KELLY SPARKS

Detta är vad tillbedjan och lovsång handlar om - Honom! Gud inom oss! Herren var tvungen att skala av mig allt det yttre och Han håller på än. Han förvandlar läppars sång till hjärtats sång. Tänk vilken nåd att få se sig som man verkligen är och på samma gång

vad man inte är. Så mycket nåd. Så mycket förlåtet. Vilken frihet.

Efter att ha rest runt i världen och haft förmånen att få dela stunder i tillbedjan tillsammans med olika människor har jag burit med mig frågan. Är det Han som blir synlig eller är det jag? Har tillbedjan blivit en form mer än en ton från hjärtat? Har lovsången blivit en musikstil eller är det möjligt att tonen kan ges i uttryck i alla dess former?

”Ni rannsakar skrifterna därför att ni menar er i dem ha evigt liv men ni vill inte komma till mig för att få liv”.

JOH: 5:39-40

”Jag har kommit för att ni ska ha liv”.

JOH: 10:10

”Tillbedjan är en frukt från läppar som prisar hans namn”. HEB:13:15

”*Tillbedjan börjar när Guds storhet uppenbaras och ringheten hos oss själva erkänns*” TORBJÖRN GRAFSTRÖM

Det är bara nåden som kan ge oss Liv. Bara genom Jesus kan vi bära frukt. Livet och frukt har en gemensam nämnare. Död. Samtidigt som döden verkar i våra dödliga kroppar verkar livet i dess fulla glans. Han blir synlig och vi förminskas.

Ut ur döden föds tonen. Tonen av liv. Vågar vi närma oss Honom som vi är? Naket och okonstlat.

”Det offer som behagar gud är en förkrossad ande” PSALM 51:18-19.

Ett ödmjukt hjärta. Kan det vara så att vi på nytt får ödmjuka oss inför vår Herre och på nytt be: Herre lär oss att be, lär oss att tillbe Dig!
Kanske inbjuder oss Herren på nytt att ödmjuka oss inför vad vi alltid har gjort och vad vi som individer har blivit trygga med. Vågar vi på nytt låta Honom beröra oss? Hans kärlek och nåd har ju inga gränser. Kan vi yngre tillbe Herren i en psalm? Kan den som har blivit lite äldre hitta en väg i det nya? Eftersom vi alla är bärare av tonen gör det ju oss också väldigt unika.

Såsom fåglarna fortsätter att sjunga till Skaparens ära, toner i dess mångfald men ändå så förenade, så kan du och jag tillsammans bära fram våra hjärtan och sjunga. Kanske med full hals eller i en stilla viskning, i djup smärta eller i jublande glädje. Alltid hör Han hjärtats sång.

Herren väntar på din ton. Den som du djupt i ditt hjärta är bärare av. Den kan aldrig höras genom religiösa invanda mönster. Den hörs bara genom ett brustet och ödmjukt hjärta.

Den tonen frågar inte efter musikstilar, psalm eller inte psalm. Den tänker inte på om den hörs stående, dansande eller sittande. Den bryr sig inte om den är vacker eller behagar andra. Den har bara en längtan. Att vidröra Guds Hjärta. Det är hjärtats språk som bara du kan sjunga. Och den hörs bara när du först blivit vidrörd av Honom.

Viola Grafström, född i Södertälje: Uppväxt i Järna. Gift med Torbjörn sedan 21 år tillbaka. Bor ute på landet tillsammans med katterna Sylvester och Stallone. När hon inte är ute och sjunger arbetar hon med äldre på ett äldreboende.

Carried Me
the worship project
Jeremy Camp
BEC recordings
Rickard Sundström

Jeremy Camp, en 26 åring från det stora landet i väst, hamnade i min stereo och det är svårt att inte beröras. På hans hemsida finns hans livsstory beskriven och även bakgrunden till denna platta. En bakgrund som visar på en man och ett liv märkt av tuffa omständigheter, men även en man med fördjupad tro, förtröstan och vila i Herren som långt ifrån alla unga artister lever ut.

Bara några månader in i sitt äktenskap dog Jeremys fru i galopperande cancer och genom detta avklädande växte en tillbedjan och överlåtelse till Jesus fram som berör.

Skivan innehåller några egenskrivna sånger. Till exempel Revive Me, en sång som föddes vid sin hustrus sjuksäng med texten hämtad ur Psaltaren 119. I övrigt är det en skön blandning av äldre och nyskrivna lovsånger som kläs i Jeremy Camp´s stuk. Tim Hughes´ Beautiful One är ruskigt bra, så även inledande Trust in You, en Vineyard-sång från det glada 80-talet som ännu en gång lockar fram sann tillbedjan. Svängigt är bara förnamnet. Sångerna bildar andetag av förtröstan, beundran och längtan efter mer av Jesus.

Det låter öppet, drivigt, gitarrbaserat. Det låter välproducerat och snyggt, det låter bra! Riktigt snygga stämarr och musikaliskt en attityd som matchar Jeremys röst. En röst som för tankarna till Third Day-sångaren, Mac Powell.

Jeremy Camp ger betydligt mer än ”något för örat”, han levererar något passionerat och ärligt, då spelar det ingen roll om det är ännu en variant av You´re worty of my praise eller eget nyskrivet material. En brusten man med berört hjärta.

The Sinner´s cry
Saving Blue
Talking music
Rickard Sundström

För några år sen bildades i Örebro ett band. Saving Blue blev några grabbars gemensamma börda och glädje och ur detta kom det självbetitlade albumet ut. Sen har det varit ganska tyst om Saving Blue tills denna vår då deras nya plattanått skivdiskarna. Det är bara frontfiguren Jerker Gunnarsmo kvar från den ur-Skivan innehåller 13 spår, skrivna av Jerker Gunnarsmo som genomgående visar prov på välskrivna texter. Det som möter lyssnaren är inte den lovsång vi vant oss vid genom Hosanna music eller Davids hjärta, men den lovsång som blir resultatet när fyra passionerade Jesus-killar berättar sin historia om sin Frälsare.

Titelspåret The Sinner´s cry slår an den ton av omvändelse och hemvändelse som präglar många av låtarna. ”Open up this darkend eyes, it turned out they couldn´t see.” I sin förpackning av LoFi-rock/emo tror jag att denna platta för flera lyssnare kommer att bli just stigen ”hem igen”. Ärligheten, intimiteten och längtan efter Faderns kärlek smittar av sig vilket gör att spåren med tydligt tillbedjansfokus tar tag i mig.

Skivan är inspelad och mixad av Tobias Martinsson på Berghem studio och han har lockat fram det bästa ur grabbarna i bandet. Detta är en skiva för alla, den visar vägen hem för någon, den visar Guds omsorg och tröst för någon annan, den visar för alla att det bara är Jesus som ska tillbes.

Sara Groves
The Oher Side
Of Something
INO Records
Daniel och Tine Röjås

Starkare än någonsin är det första intryck som kommer till oss när vi lyssnar genom Sara Groves nya skiva. Hennes förra skiva Alright here som var den bästa kristna skiva vi hört på länge snurrar fortfarande på skivtallriken. När hon nu bjuder oss på 11 nya färska sånger är det bara att konstatera att Sara har en unik singer/songwriter-gåva. Det känns också som att hon utvecklats både musikaliskt och breddat sitt uttryck som sångerska. Texterna avslöjar en kvinna som står med båda fötterna på jorden med en genomtänkt tro som hjälper oss att växa och låta tron prägla varje liten händelse i vardagen. Hennes avskalade luftiga countrypop med snygga gitarrer och vackert pianospel får en att känna att man vandrar runt i en musikalisk och andlig hälsokostaffär. I sången Jeremiah låter hon profetens liv och budskap utmana oss att låta elden brinna i våra liv starkare och starkare dag för dag. I den trallvänliga All I need beskriver hon roligt och träffande hur alla de små sakerna vi tycker att vi behöver så lätt blir till omättliga begär där vi ständigt jagar efter mer utan att någonsin bli tillfredsställda. I den avslutande hymnen Come thou fount står det klart att Sara har funnit den enda och outtömliga källan till liv som kan möta vår djupaste törst.

Lisa McClendon
Soul Music
Integrity
Daniel Röjås

Bara några takter in i Lisa McClendons nya skiva är man fångad av ett omistligt sväng med ett sällsamt groove, en karaktäristisk blåssektion och ett smakfullt gitarrplock i Låten Hey Now.Hennes kombination av insiktsfulla texter och jazzig soulfunk leder tankarna till retrosoulartister som Angie Stone och Indie Arie. Lisa ser sig själv som en poet och som all bra poesi beskriver hennes texter livets upp och nedgångar. I det suggestiva spåret Soul music sjunger hon om sin längtan att få höra Gud tala genom en melodi så att hennes hjärta kan sjunga orden som gör oss fria. En höjdpunkt är också hennes avskalade och softa version av lovsångsklassikern The air I breathe.

The Passion
Of The Christ
Sony/Integrity
Daniel Röjås

Så har den landat på skivdiskarna, soundtracket till Mel Gibsons omtalade och omdiskuterade film om Jesu lidande. Skivan är som man kan vänta sig fylld med stämningsfyllda stycken som färgar dramatiska händelser som när Jesus kämpar i Getsemane, bär korset till Golgota och till slut ger upp andan med orden ”Det är fullbordat”. För den som sett filmen kan skivan vara ett sätt att återuppleva skildringarna av Jesu väg till döden på korset. Skivan kan kanske användas som bakgrund för den som i stillhet vill läsa passionsberättelsen och leva sig in i kampen och smärtan som Jesus utstod för vår skull. Delar av skivan går säkert också att använda för den som vill göra ett eget drama om påskens budskap.

NYHETER FRÅN VINEYARD MUSIC!

Home again Volym 1 - 4

Acoustic worship from the heart

Enkla akustiska inspelningar av gamla och nya vineyard lovsånger. Fantastik resurs för ex husgruppen utan lovsångsledare. 8 sånger per album till lågpris!

FLER NYHETER:

Set me free
Live från UK Ungdomskonferens

Shout to the earth
Samlingsalbum med det bästa från USA

Wash over me
Live från Kanada med David Ruis

Finns att köpa direkt från Vineyard Music:

e-post info-nordic@vineyardmusic.com
tel 08-7304250 eller i din missonbokhandel*

* För priser, kontakta respektive distributör.

vineyard music™
NORDIC

From the church, for the church.

Uppföljaren är här!

Smaka och se

Ur innehållet: Smaka och se, Dina änglar, Bara du, Ditt namn är morgonstjärna, Fullkomlig i skönhet, Hjärtats lovsång, Vi vill hylla, Låt din vilja ske, Du som är törstig, Du är den högste, Jag vill ge dig all min lovsång, Jag ger dig mitt liv, Kom och regera, Majestät, Så länge jag lever, Gör mitt hjärta rent.

Nu 5000 sålda CD

davidmedia

Finns i Din bokhandel eller direkt från David Media. Tel: 036-13 17 90, Fax 036-13 27 50 Epost: info@davidmedia.se

LOVSÅNGSKLASSIKER
En tid av skörd
Gerd Petterssson/Jonas Stenlund/Ann Alinder

LOVSÅNGSKLASSIKER
Från mitt hjärta
Gerd Petterssson/Jonas Stenlund/Ann Alinder

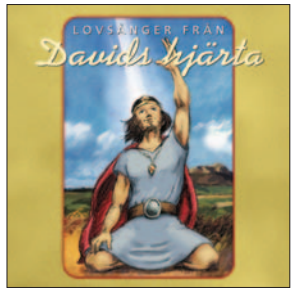

5:e samlingen
Lovsånger från Davids Hjärta

Sommarmusik!

The Passion Of The Christ
Original Motion Picture Soundtrack

Paul Baloche
Offering Of Worship

Tim Hughes
Jag kommer för att tillbe
OBS! NY BOK, släpps 7 juni

Fånga Dagen
Instrumentalmusik från morgon till kväll

Sara Groves
The Other Side Of Something

MercyMe
Undone

Finns i Din bokhandel eller direkt från David Media. Tel: 036-13 17 90, Fax 036-13 27 50 Epost: info@davidmedia.se

davídmedia